

16 mai – 22 mai

Cartea Geneza și facerea lumii (I)

Textul de memorat: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El. În El era viața, și viața era lumina oamenilor.” (Ioan 1:1-4)

Primele capitole din Geneza sunt temelia pentru tot restul Scripturii. Învățăturile sau doctrinele importante ale Bibliei își au sursa în aceste capitole. Aici găsim primele cunoștințe despre natura Dumnezeirii care lucrează în armonie ca Tată, Fiu (Ioan 1:1-3; Evrei 1:1,2) și Duh Sfânt (Geneza 1:2) pentru a crea lumea și tot ce este în ea, culminând cu omenirea (Geneza 1:26-28). În Geneza sunt prezentate și alte teme majore: Sabatul (Geneza 2:1-3), originea răului (Geneza 3), Mesia și planul de răscumpărare (Geneza 3:15), potopul global (Geneza 6-9), legământul (Geneza 1:28; 2:2,3,15-17; 9:9-17; Geneza 15), împărțirea popoarelor și încurcarea limbilor (Geneza 10, 11) și genealogiile care ne oferă cadrul biblic pentru cronologia de la facerea lumii și până la Avraam (Geneza 5 și 11). Subiecte precum puterea Cuvântului rostit al lui Dumnezeu (Geneza 1:3; 2 Timotei 3:16; Ioan 17:17), natura omenirii (Geneza 1:26-28), caracterul lui Dumnezeu (Matei 10:29,30), căsătoria între un bărbat și o femeie (Geneza 1:27,28; 2:18,21-25), isprăvnicia pentru pământ și resursele sale (Geneza 1:26; 2:15,19) și speranța făgăduinței unei creații noi (Isaia 65:17; 66:22; Apocalipsa 21:1) toate își au temelia în aceste prime capitole pe care le vom studia în această săptămână și săptămâna viitoare.

Duminică, 17 mai – La început...

1. Ce adevăruri profunde sunt descoperite chiar la începutul Bibliei? Geneza 1:1

Biblia începe cu cele mai sublime și profunde cuvinte, cuvinte simple, dar cu o profunzime nemărginită atunci când sunt studiate cu atenție. De fapt, cele mai aprinse întrebări filozofice cu privire la cine suntem, de ce suntem aici și cum am ajuns aici primesc răspuns în prima propoziție a Bibliei.

Noi existăm, deoarece Dumnezeu ne-a creat la un moment anume în trecut. Noi nu am evoluat din nimic, nici nu am luat ființă la întâmplare, fără motiv și fără nicio direcție bine stabilită, așa cum învață modelul științific contemporan al originii speciilor. Evoluționismul darwinist este contrar Scripturii în toate privințele și încercarea unora de a-l armoniza cu Biblia face creștinismul să pară stupid.

Totodată, noi am fost creați de Dumnezeu într-un moment anume: „la început”. Aceasta înseamnă că Dumnezeu trebuie să fi existat înainte de acest început. Adică Dumnezeu a existat înainte ca timpul să fi fost creat și exprimat în ciclul zilnic „seară și dimineață”, în luni și ani, toate marcate de relația lumii cu soarele și luna. Acest început are ecou și este susținut de alte pasaje din Biblie, care reafirmă continuu natura și modul în care a creat Dumnezeu (Ioan 1:1-3).

2. Prin cine a fost creată lumea? Ce semnificație are pentru noi faptul că El a murit pe cruce? Ioan 1:1-3; Evrei 1:1,2

Biblia ne învață că Isus a creat lumea. Ea ne spune că „toate lucrurile au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El” (Ioan 1:3). Prin Isus, Dumnezeu „a făcut lumile” (Evrei 1:1,2, NKJV). Deoarece toate lucrurile își au originea în Isus de la început, putem avea speranța că El va încheia ce a început, deoarece știm că El este „Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul” (Apocalipsa 1:8; 22:13).

Ce înseamnă pentru tine faptul că știi că ai fost creat de Dumnezeu? Cum ar fi dacă nu ai crede acest lucru? Cum te-ai vedea pe tine și pe alții și de ce?

Luni, 18 mai – Zilele creației

În ultimii ani a existat tendința de a privi săptămâna creației ca pe o metaforă, o pildă sau chiar un mit. Aceste idei au apărut odată cu teoria evoluționismului, teorie care pretinde că viața pe planeta Pământ s-a dezvoltat de-a lungul multor ere. În această privință, Biblia ne învață că zilele creației, din Geneza 1, trebuie înțelese în sens literal, nu figurat.

3. Cum este folosit termenul „zi” în următoarele contexte? Geneza 1:3-5; Exodul 20:8-11

Cuvântul ebraic *yôm*, sau „zi”, este folosit adesea în relatarea despre facerea lumii cu referire la o zi literală. Nimic din relatarea despre facerea lumii din Geneza nu indică faptul că s-ar referi la altceva decât la o zi de douăzeci și patru de ore, așa cum înțelegem astăzi o zi. De fapt, unii cercetători care nu cred că zilele au fost cum sunt cele de astăzi vor recunoaște totuși că intenția autorului a fost aceea de a face referire la astfel de zile.

Este interesant că Însuși Dumnezeu a dat numele acestei unități de măsurare a timpului (Geneza 1:5). *Yôm*, sau zi, este definit prin fraza „a fost o seară, și apoi a fost o dimineață” (Geneza 1:5,8). Termenul este folosit la singular, nu la plural, făcând referire la o singură zi.

Astfel, cele șapte zile ale facerii lumii trebuie să fie înțelese ca o unitate completă de timp, introdusă de numeralul cardinal '*echad* („o”) urmată de numerele ordinale (a doua, a treia, a patra etc.). Acest model indică o secvență consecutivă de zile, culminând cu ziua a șaptea. Nu există niciun indiciu în folosirea termenilor sau în forma de povestire care să indice vreun gol între aceste zile. Într-adevăr, cele șapte zile ale creației sunt șapte zile în sensul în care le înțelegem noi astăzi.

De asemenea, sensul literal al zilei este înțeles și mai clar în momentul în care Dumnezeu a scris porunca a patra cu degetul Lui, arătând că baza pentru odihna Sabatului zilei a șaptea se găsește în secvența de șapte zile ale facerii lumii.

Facerea lumii din Geneza nu este singura creație menționată în Biblie. Există o re-creare, la a doua venire, când Dumnezeu va „îmbrăca” trupul nostru muritor în nemurire „într-o clipă, într-o clipeală din ochi” (1 Corinteni 15:52). Dacă așa va fi la revenirea lui Isus, este clar că Dumnezeu nu a avut nevoie de miliarde de ani când a creat prima dată, așa cum învață evoluționismul teist.

Marți, 19 mai – Sabatul și creațiunea

Astăzi, Sabatul zilei a șaptea este foarte atacat în societatea seculară și în comunitățile religioase. Programele de lucru ale corporațiilor globale arată încercarea de a schimba calendarul în multe țări europene pentru ca luna să fie prima zi din săptămână, iar duminica, ziua a șaptea. În recenta enciclică papală cu privire la schimbările climatice, Sabatul zilei a șaptea este numit „Sabatul evreiesc” și lumea este încurajată să păzească o zi de odihnă pentru reducerea încălzirii globale (Papa Francisc, *Laudato Si*, pp. 172-173).

4. Ce legătură este între modul în care înțelegem săptămâna creației și porunca a patra? Ce legătură este între aceasta și întreita solie îngerească? Geneza 2:1-3; Exodul 20:8-11; Marcu 2:27; Apocalipsa 14:7

Biblia spune: „În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse.” Astăzi, mulți creaționiști evidențiază lucrarea lui Dumnezeu în cele șase zile ale facerii lumii, dar nu recunosc faptul că Dumnezeu nu Și-a încheiat lucrarea în ziua a șasea, ci după ce a creat ziua Sabatului. Isus spune: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat.” El a putut face această afirmație cu autoritate, deoarece El a făcut, sau a creat, Sabatul ca semn veșnic și sigiliu al legământului lui Dumnezeu cu poporul Său. Sabatul nu a fost doar pentru poporul iudeu, ci pentru toți oamenii.

Geneza prezintă trei lucruri pe care le-a făcut Isus prin crearea Sabatului. (1) El „S-a odihnit”, dându-ne un exemplu divin al dorinței Sale de a Se odihni împreună cu noi. (2) El „a binecuvântat” ziua a șaptea. În *Studiu Biblic, Trim. II, 2020 – Cum să interpretăm Scriptura*

relatarea despre creațiune au fost binecuvântate animalele, apoi și Adam, și Eva, dar singura zi binecuvântată a fost ziua a șaptea. (3) Dumnezeu „a sfințit-o”, sau „a făcut-o sfântă”.

Niciunei alte zile Biblia nu îi atribuie aceste trei caracteristici. Ele sunt repetate în porunca a patra, când Dumnezeu scrie cu degetul Lui și ne îndreaptă atenția înapoi, spre facerea lumii, ca temelie pentru Sabat (Exodul 20:11).

În Apocalipsa 14:7 și Exodul 20:11, porunca despre Sabat este menționată ca bază pentru închinarea la Creator. Cum se leagă această trimitere la Sabat de evenimentele ultimelor zile?

Miercuri, 20 mai – Creațiunea și căsătoria

Ultimul deceniu a fost martorul unor schimbări majore în modul în care societatea și guvernele definesc căsătoria. Multe țări din lume au aprobat căsătoriile între persoane de același sex, schimbând legile anterioare care protejau structura familiei formată dintr-un bărbat și o femeie. Această schimbare este fără precedent din mai multe privințe și ridică noi întrebări cu privire la instituția căsătoriei, la relația dintre biserică și stat și la sfințenia căsătoriei și a familiei așa cum este definită în Scriptură.

5. Ce ne spun următoarele texte despre idealul lui Dumnezeu pentru căsătorie? Geneza 1:26-28; 2:18,21-24

În ziua a șasea Dumnezeu atinge punctul culminant al creațiunii, prin crearea omului. În Geneza 1:26 este folosit pluralul în dreptul lui Dumnezeu pentru prima dată: „Să facem om după chipul Nostru.” Toate persoanele întregii Dumnezeiri, într-o relație de iubire reciprocă, acum creează relația de căsătorie între oameni pe pământ, relație instituită de Cer.

Scriptura este foarte clară, această relație trebuie să aibă loc între un bărbat și o femeie, care ei înșiși provin dintr-un tată și o mamă, care sunt bărbat și femeie. Acest concept este făcut și mai clar în îndrumarea dată primilor părinți de pe pământ: „Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: «Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l»” (Geneza 1:28). În porunca a cincea, copiii trebuie să își cinstească tatăl și mama (Exodul 20:12). Această legătură nu poate fi împlinită în niciun alt context decât în parteneriatul heterosexual.

Ce ne învață Isus despre natura și sfințenia căsătoriei? (Matei 19:3-6). În lumina cuvintelor Sale și amintindu-ne de dragostea lui Dumnezeu pentru întreaga omenire și de faptul că noi toți suntem păcătoși, cum ar trebui să adoptăm o poziție fermă, dar credincioasă de partea principiilor biblice în privința căsătoriei?

Joi, 21 mai – Creațiunea, căderea în păcat și jertfa Mântuitorului

Biblia ne oferă o legătură de netăgăduit între creația perfectă, cădere, Mesia cel făgăduit și răscumpărarea finală. Aceste evenimente majore devin baza temei mântuirii pentru rasa umană.

6. Ce s-a întâmplat cu creațiunea desăvârșită a lui Dumnezeu? Geneza 1:31; 2:15-17; 3:1-7

Dumnezeu a spus că tot ce făcuse, toate „erau foarte bune”. „Creațiunea era acum completă. ... Edenul înflorise pe pământ. Adam și Eva aveau cale liberă la pomul vieții. Nicio pată a păcatului și nicio umbră a morții nu întina minunata creațiune.” - Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 47. Dumnezeu îi avertizase pe Adam și Eva că, dacă mâncau din pomul oprit, cu siguranță aveau să moară (Geneza 2:15-17). Șarpele și-a început discursul cu o întrebare și apoi a contrazis cu totul ceea ce spusese Dumnezeu: „Hotărât că nu veți muri” (Geneza 3:4). Satana i-a promis Evei mai multă cunoștință și faptul că va fi ca Dumnezeu. Iar ea l-a crezut.

7. Cum confirmă Pavel afirmația din Geneza 2:15-17? Ce raport există între aceste învățături și evoluția teistă? Romani 5:12; 6:23

Putem vedea în Scriptură că scriitorii biblici de mai târziu au confirmat afirmațiile biblice timpurii și au adus mai multe informații. În Romani 5-8, Pavel scrie despre păcat și despre nevoia de mântuire: „... printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor” (Romani 5:12). Dar perspectiva evoluționistă, care presupune că moartea ar fi existat cu milioane de ani înainte de apariția omenirii, are implicații serioase pentru învățătura biblică despre originea păcatului, moartea lui Hristos în locul nostru pe cruce și planul de mântuire. Dacă moartea nu are legătură cu păcatul, atunci plata pentru păcat nu este moartea (Romani 6:23) și Hristos nu ar fi avut niciun motiv să moară pentru păcatele noastre. Atunci, între creațiune, căderea în păcat și cruce, nu ar exista nicio legătură logică. Primul Adam este legat de al doilea Adam (1 Corinteni 15:45,47). A crede în evoluționismul darwinist, chiar acceptând și conceptul despre Dumnezeu pe parcurs, înseamnă distrugerea temeliei creștinismului.

Vineri, 22 mai – Un gând de încheiere

„Dovezile cumulative, pe baza factorilor comparativi, literari, lingvistici și de altă natură, sugerează unanim o singură concluzie, și anume că denumirea *yôm*, zi, din Geneza 1, face referire la o zi literală de douăzeci și patru de ore.

Autorul capitolului 1 din Geneza nu ar fi putut prezenta metode mai clare și mai cuprinzătoare de a exprima ideea de *zi literală* decât cele alese.” - Gerhard F. Hasel, „The Days of Creation în Genesis 1: Literal Days or Figurative Periods/EPOCHS of Time?” *Origins* 21/1 [1994], pp. 30-32

„Mințile cele mai dotate, dacă nu sunt călăuzite de Cuvântul lui Dumnezeu, se tulbură, încercând să aprofundeze legăturile dintre știință și revelație. Creatorul și lucrările Lui sunt mai presus de puterea lor de pricepere și, fiindcă nu pot fi explicate prin legile naturale, raportul Bibliei este declarat ca nefiind vrednic de încredere.” - Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 8, p. 258

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, cap. 2 „Creațiunea” și cap. 9 „Săptămâna creațiunii, o săptămână literală”.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Psalmii 97-103

1. Ce spune psalmistul că se întâmplă cu cei ce slujesc icoanelor?
2. Ce anume spune psalmistul că au văzut toate marginile pământului?
3. Despre ce anume spune psalmistul că „nu se va lipi” de el?
4. Ce anume schimbă Domnul „ca pe un veșmânt”?

Evangelizare, Secțiunea 7, subcapitolul „Reținerea unor învățături fără a face ca adevărul să fie neclar”

5. Care aspecte ale adevărului trebuie adunate în mintea noastră și cum pot fi întipărite acolo?